

MANİSA'DA DÖNÜŞÜMÜN ÖNCÜSÜ: ÖZEL HEDEF LİSESİ

Memleketimizi yöneten tüm devlet adamlarımızı severim ve hepsine de saygım sonsuzdur. Hepsi de ülkemizi geliştirmek ve büyütmek için imkânları ölçüsünde çivi çakmıştır. Başta Gazi Mustafa Kemal Atatürk olmak üzere Allah hepsinden razı olsun. Bunlar içerisinde Rahmetli Özal ile Rahmetli Çaplı'nın bir seçim öncesi televizyon tartışmasını hiç unutamam. Rahmetli Özal “ Boğaz İçi köprüsünün ka^ararını satıp yeni köprü yaptıracağım” dediğinde Rahmetli Çaplı, yumruğunu masaya hışımla vurarak “ Sattırmam” dedi. Özal ise gülererek “Satacağım efendim, satacağım, parasıyla da yeni bir köprü yaptıracağım” diye ilave etti ve sattı. İkinci köprü Fatih Sultan Mehmet köprüsünü yaptırdı. Yine bu gece ki tartışmada aklımda kalan sözlerinden bir kaçını da: “ Bir iş yerinde lokmanın rizikosu yoksa orada tembellik ve atalet vardır” “ Ben burnunu gömleğinin yenisiyle temizleyen sağlık personeli ile sağlık hizmetlerini yürütemem” diyerek devlet memuru zihniyetine ve zırhına dikkat çekmişti. Konuya dönmek üzere buraya bir nokta koyalım. Dershaneler konusu yeterince tartışıldı. Yarım asra yakın eğitimin içinde bulunan biri olarak bu tartışmanın içine hiç girmedim. Girmememin sebebi konuyu bilmediğimden değil, bildiğim halde girmedim. Nerden biliyorsunuz dersiniz, 36 yıl devlette çalıştıktan sonra, İzmir’de Özel kolejlerde, yurt dışında çalıştım. Projesi şansına ait olmak üzere Sayın Bülent Kar zamanında Manisa Belediyesinin sponsorluğunda dar gelirli aile çocukları için kurduğum ve kurucu müdürlüğünü yaptığım MABEM dershanesi, arkasından Soma Belediyesi sponsorluğunda yine Soma’da kurduğum dar gelirli aile çocukları için SOBEM dersanesi ve yine Balıkesir gibi bazı illerde kurulmasına vesile olduğum Belediye dershaneleri dolayısıyla yarım asırdır eğitimin içindeyim. (Kurucu Müdürlüğünü yaptığım dershaneler bugün eğitime devam etmektedirler) Hala da çalışıyorum. Müsaadenizle konu hakkında biraz bir şeyler bildiğimi size arz etmek istedim. Tartışmaya girmememin sebebi konuya herkes kendi zaviyesinden bakıyordu. Herkes kendi görüşünün haklılığına inanıyordu. Böyle düşünen insanlara bir şey anlatmanın mümkün olmadığı düşüncesiyle girmedim. Sonunda hükümet kararlı bir şekilde özel okullara dönüşmesi konusunda kolaylıklar sağlayarak dershane meselesi hakkında kesin kararını verdi. Bu liselerin eğitim düzeyi ve üniversite sınavlarında başarı durumları ne olur? diye eğitim çağında çocuğu olan bazı dostlarımla sorularına muhatap oluyorum. Bu sorulara fazlaca muhatap olunca fikrimi bu yazımla siz dostlarımla paylaşmayı düşündüm. Konuya girmeden önce idareciliğim sırasında yaşadığım bazı olayları siz okuyucularıyla paylaşmak istediğimi yukarıda arzetim. Meslek hayatımın

yarısından fazlası Manisa Lisesi'nin idaresinde geçti size yaşadığım birkaç olayı anlatayım, sonra dershaneden liseye dönüşen okullar hakkında kararınızı kendiniz verin. Koskoca yaz tatili geçti. Okullar açıldı. Okulun ilk açıldığı haftanın içinde bir öğretmen arkadaşım benden bir hafta mazeret izni istedi. Gerekçesini sorduğumda “ Evimi boya badana yaptıracağım” demesin mi? Ben de iki ay yaz tatili içinde yaptırabilirdin”, diyerek kendisine izin veremeyeceğimi söylediğimde cevap: Mazeret izninin hakkı olduğunu ve onu şimdi kullanmak istediğini söyledi. Ben de haftada 15 saat dersi olduğunu her sınıfta 40 öğrenci bulunduğunu bu çocuklarının hakkını korumak ta benim görevim olduğunu belirterek izin vermedim. Ama öğretmen sapa sağlam olduğu halde hasta sevk aldı. Ben bir hafta vermediğim izine karşılık 15 günlük raporu önüme koydu.

- Buna karşılık kurucu müdürlüğünü yaptığım MABEM ve SOBEM dersanelerinde, görev yaptığım özel kolejlerde Almanya'da öğretim yılı içinde hiçbir öğretmenin hasta olmadığını, keyfi olarak izin almadığını gördüm.
- “40 günlük rapor kullanma hakkım var” diyerek eğitim dönemi içinde 40 gün rapor kullanan öğretmen arkadaşlara şahidim. Buna mazeret iznini de ilave ederseniz iki aylık bir süre eder.
- Özel okullarda ve dersanelerde ders zilini öğretmen, sınıfın kapısında beklerken, devlet okullarında nöbetçi öğretmenlerin ve idareci arkadaşların birkaç ikazla öğretmen odasından çıkarıp 5 ile 10 dak. gecikme ile sınıflara göndermeleri. Tüm arkadaşların böyle olduğunu söylemek istemiyorum. Ama bu tür görüntülerin de okullarda olduğu nu hiçbir idareci ve hiçbir öğretmen arkadaşım inkâr edip, böyle bir görüntünün olmadığını söyleyemez.

Gelelim özel okula dönüşen dersanelerle, özel okullarda çocuk okutmak isteyen velilere devlet desteğinin verilmesine; Manisa Lisesi müdürlüğüm sırasında kendilerine çok değer verdiğim birikimlerinden çokça yararlandığım Değerli eğitimci Mustafa Pala arkadaşım bütün okul müdürlerinden okullarında okuyan her bir öğrencinin devlete maliyetini çıkartarak okulun görünür bir yerine asılmasını istemişti. Ben de o yıllarda Manisa Lisesinde okuyan her öğrencinin maliyetini çıkarıp Manisa Lisesinin görünür yerine asmıştım. Hatırladığıma göre 1988 yılında Manisa Lisesi'nde okuyan bir öğrencinin devlete o günkü para ile yıllık maliyeti 4 milyar 7 yüz bin TL idi. Sanırım meslek liselerinde özellikle Endüstri Meslek liselerinde bu maliyet daha yüksekti. Şimdi özel okullara ve dersanelere teşviki bazı sendikacıların eleştirdiğini görüyorum. Görüşlerine saygı duymakla beraber ben de bu konuda geç bile kalındığını söylememe herhalde kızmazsınız. Bugün gelişmiş ülkeler başta İngiltere, Amerika ve bazı Avrupa ülkelerinde yıllardır özel okullarda çocuk okutmak isteyen velilere bir öğrencinin

devlete olan maliyetini vererek üstünü veli karşılamak üzere özel okullara yönlendirmektedir. Japon Eğitiminin felsefesi ise : “ Ben bir öğrenciyi aynı sınıfta iki defa okutacak kadar zengin bir ülke değilim” diyerek her öğrenciyi sınıfında bir sene okumasına müsaade etmektedir. Öğrenci sınıfta kaldığı takdirde maliyeti ödemek zorundadır. Almanya’da ise öğretmenlerin sözleşmeli çalıştırıldığını verim alınmayan öğretmenin sene sonu görevine son verildiğini daha önceki eğitim yazılarımda örnekleriyle anlatmıştım.

Başta dönecek olursak bir iş yerinde çalışan insanın lokmasının rizikosu olması gerekir. Sanayiye göz önüne getirin. Hiçbir patron verim almadığı kaytaran personeli kapısında tutmaz. “Salla başını al maaşını, çalışanın da çalışmayanın da aynı parayı alması “ zihniyetine artık son verilmelidir. Üstelik ülkemizde çalışan memur daha çok çalıştırılmaktadır. İdariciler çoğu zaman iş yükünü onlara yüklerler çalışkanlığından dolayı.. Çalışmayan ise kaytarmaya devam eder. Ve bunu da bir açığızlük olarak kabul eder. Bir zamanlar KİT lerin nasıl BİT’e dönüştüğünü ülkemiz ekonomisini 70 sente muhtaç ettiği devirleri unutmayalım. BİT ‘e dönüşen KİT’ ler tasfiye edilmekle ülke ekonomisi nasıl bir rahat nefes aldıysa, okullarda ve devlet dairelerinde verimli çalışma ortamı sağlanmak isteniyorsa devlet memurlarının giydiği zırhın da mutlaka delinmesi gerekir. Devlette çalışan ile çalışmayan memurun ayırt edilmesi ve çalışmayanın mutlaka sistem dışına atılması gerekir. Siz hiç Manisa’da veya ülkemizde verim alınamayan, çalışmayan bir memurun veya öğretmenin sistem dışına atıldığını duydunuz mu? Ben duymadım. Ben şahsen dershanelerin özel okullara dönüşmesini benimsiyorum. Çünkü bu okullar, dershaneler gibi özel sektör zihniyeti ile çalışacak ve kendisini başarıya odaklayacaktır. Yine bu okullarda halen görev yapan öğretmenlerin test tekniği açısından daha birikimli olmaları da bir ayrıcalıktır. Bu liselerde müfredata göre verilen bilgilerin test tekniği ile pekiştirilmesi öğrenci ve veli açısından büyük avantajdır. Öğrencinin dersane ihtiyacı da bu liselerle ortadan kalkmış olacaktır. İlimizde öncü olarak HEDEF dershanesinin ÖZEL HEDEF LİSESİ’ ne dönüşmesini bir eğitimci olarak yürekten destekliyorum. Köklü bir eğitim kurumu olan Özel Hedef Eğitim Kurumları ve bu kurumun genel Koordinatörü Manisa’da eğitimin duayeni Sayın Semih Balaban’ın öncü olmasını kutluyorum. Özel Hedef Dershanesinin misyonu, vizyonu bu liseye başarıyı beraberinde getirecektir. Özel Hedef Lisesi’inin rehberlik alt yapısı, düzey kontrol programı, Ders Pekiştirme ve Etüd programları, yayınları ve kütüphanesi, ders araç gereçleri ve sosyal etkinlik programları ile başarıya odaklanmış bir lise olarak görüyorum. Meslekleri eğitim olan BALABAN kardeşleri (Semih Balaban, Naz Balaban, Nezih Balaban) dönüşümde öncü olmalarını kutluyorum. Her şeyin ilki olmak güzeldir. Dershane birikimi olan eğitim kadrosu ile

eğitimini sürdürecek olan zel Manisa zel Hedef Lisesi'nin başarılı olacağından asla şüphem yoktur. Özel Hedef Lisesi'nin geleceği hakkında umduğum, bulduğum olması dileğiyle Lise'nin eğitim Koordinatörü Sayın Semih Balaban'ı tekrar tebrik ediyor, başarı dileklerimi tekrarlıyorum.